

cobrir-se per personal assistencial que estiga prestant servicis en la institució sanitària concertada. Este nombre no serà tingut en compte a l'efecte del percentatge de contractats que regix per a les universitats públiques. Estos professors associats es regiran per les normes pròpies dels professors associats de la Universitat, amb les peculiaritats que reglamentàriament s'establisquen quant al règim temporal dels seus contractes. Els estatuts de la Universitat hauran d'arreglar fórmules específiques per a regular la participació d'estos professors en els òrgans de govern de la Universitat.

3. Els concerts establiran, així mateix, el nombre de places d'ajudant i professor ajudant doctor, en les relacions de llocs de treball de les universitats públiques, que hauran de cobrir-se per mitjà de concursos públics entre professionals sanitaris que hagueren obtingut el títol d'especialista en els tres anys anteriors a la convocatòria del concurs.»

Disposició final tercera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

Correspon al Govern i a les comunitats autònomes en l'àmbit de les seues respectives competències dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació de la present llei.

Disposició final quarta. *Caràcter de Llei Orgànica de la present llei.*

La present llei té el caràcter de llei orgànica, a excepció dels preceptes següents: apartat 1 de l'article 3, els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 4, els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'article 6, tots ells del títol I; els articles 7, 8, 9 i 10 del capítol I del títol II; el capítol I del títol III; els títols IV i V; l'article 36 del títol VI, l'article 41 del títol VII, l'apartat 4 de l'article 46 del títol VIII; el capítol I del títol IX; el títol X; el títol XI; el títol XII (excepte l'apartat 2 de l'article 85); l'article 89 del títol XIII, les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta (excepte l'apartat 2), quinta, sexta, setèima, octava, deu, onze, dotze, tretze, catorze, setze, dèsset, díhuit, dènou, vint, vint-i-una, vint-i-dos, vint-i-sis i vint-i-set; les disposicions transitòries primera, segona, quarta, quinta, sexta, setèima i octava; i les disposicions finals primera, segona, tercera i quinta.

Disposició final quinta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor als vint dies de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», excepte els apartats 2 i 3 de l'article 42, que entraran en vigor en el moment en què la Llei 30/1974, de 24 de juliol, sobre proves d'aptitud per a l'accés a les Facultats, Escoles Tècniques Superiors, Col·legis Universitaris i Escoles Universitàries, amb valor reglamentari en virtut de l'apartat 4 de la disposició final quarta de la Llei Orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'Ordenació General del Sistema Educatiu, siga expressament derogada. Mentrestant, es mantindrà vigent l'actual sistema d'accés als estudis universitaris.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 21 de desembre del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24624 *LLEI 20/2001, de 26 de desembre, sobre concessió d'un crèdit extraordinari per un import de 19.945.098.263 pessetes (119.872.454,79 euros), per a atendre insuficiències de crèdit produïdes en exercicis anteriors per la compensació d'interessos de préstecs a la construcció naval.* («BOE» 310, de 27-12-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Les ajudes a la construcció naval en la legislació espanyola són de dos tipus: unes ajudes al funcionament a través de la concessió de primes per a la construcció i la transformació de barcos, per mitjà d'ajudes i de reduccions en el preu, i unes subvencions al tipus d'interés dels préstecs concedits per a finançar la construcció i la transformació de barcos.

Actualment, el Reial Decret 442/1994, d'11 de març, sobre primes i finançament a la construcció naval, que substituïx el Reial Decret 826/1991, de 24 de maig, sobre primes a la construcció naval, i el Reial Decret 1331/1991, de 2 d'agost, sobre mesures de finançament de la demanda interna de barcos, és el que empara este tipus de subvencions.

Encara que el període de vigència del Reial Decret 442/1994, d'11 de març, era el de la Setèima Directiva del Consell de la UE (90/684/CEE), prorrogat per la Directiva 93/115/CE, de 16 de desembre, atés que el Reglament (CE) número 1.540/98, del Consell, de 29 de juny, sobre ajudes a la construcció naval, mantenia el mateix esquema d'ajudes, es va optar per modificar este reial decret per mitjà de la publicació del Reial Decret 2600/1998, de 4 de desembre, modificat novament pel Reial Decret 3452/2000, de 22 de desembre, per a adaptar-lo al que disposa este reglament, i sent la vigència del reial decret la mateixa que la del reglament, aplicable fins al 31 de desembre del 2003.

D'esta manera, la legislació vigent permet una subvenció de fins a 3 punts percentuals als préstecs concedits per a la construcció naval, la vida màxima de la qual és de catorze anys.

En la subsidiació dels interessos d'estos crèdits destinats a la construcció naval han quedat pendents obligacions corresponents a exercicis anteriors, a la cobertura de les quals atén este crèdit extraordinari que es tramita, d'acord amb el dictamen del Consell d'Estat, amb un informe previ favorable de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió d'un crèdit extraordinari.*

Es concedix un crèdit extraordinari per un import de 19.945.098.263 pessetes (119.872.454,79 euros) a la Secció 20 «Ministeri de Ciència i Tecnologia», Servici 11, «Direcció General de Política Tecnològica», Programa 723B, «Reconversió i reindustrialització», Capítol 7, «Transferències de capital», Article 77, «A empreses privades», Concepte 777, «Compensació d'interessos per a préstecs a la construcció naval, per obligacions d'exercicis anteriors».

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es referix l'article anterior es finançarà amb deute públic, d'acord amb el que esta-

blix l'article 101 del Text Refós de la Llei General Presupostària, aprovat pel Reial Decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 26 de desembre del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24961 *LLEI ORGÀNICA 7/2001, de 27 de desembre, de Modificació de la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes (LOFCA).* («BOE» 313, de 31-12-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 157 de la Constitució estableix, en l'apartat 1, el marc general del sistema de finançament de les comunitats autònomes, marc que, en virtut d'allò que preveu l'apartat 3 del precepte citat, va desplegar la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes (LOFCA, d'ara en avant), l'última modificació de la qual ha tingut lloc per virtut de la Llei Orgànica 3/1996, de 27 de desembre.

Es, per tant, la citada LOFCA el text legal constitutiu del règim jurídic general del sistema de finançament de les comunitats autònomes, a l'empara del qual s'han aprovat i aplicat models successius des del 1980 fins ara.

Doncs bé, a proposta del Govern de la nació, el Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes, en la reunió de 27 de juliol del 2001, ha aprovat un nou sistema de finançament autonòmic, la posada en pràctica del qual exigix dur a terme una sèrie de reformes en la LOFCA i este és l'objecte d'esta llei orgànica. Estes reformes s'exposen a continuació, distingint per matèries, i este és l'orde que també se seguirà posteriorment en l'articulat de la llei.

II

Un dels mecanismes integrants del sistema de finançament de les comunitats autònomes és el constituït pel règim de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, mecanisme que apareix previst expressament en l'article 157.1.a) de la Constitució, que té el desplegament orgànic bàsic en els articles 10 i 11 de la LOFCA i al qual ha d'afegir-se l'article 12 de la mateixa norma, que regula, també com a conseqüència del precepte citat de la Constitució, els recàrrecs.

Des de la promulgació inicial de la LOFCA, el règim de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes va tindre un desenrotllament estable i es va aplicar conforme a la configuració original del marc orgànic, sense que fóra necessari procedir a reformar-lo.

No obstant, com a fruit de la reunió de 23 de setembre del 1996, el Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes, a proposta del Govern de la nació, va aprovar un nou model de finançament autonòmic per al quinquenni 1997-2001, un dels principis inspiradors bàsics del qual va ser l'assumpció, per les comunitats autònomes, d'un nivell important de coresponsabilitat fiscal.

Per a materialitzar este principi de coresponsabilitat fiscal, el model aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera va optar per fer ús del mecanisme de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes, i això per mitjà de l'adopció de les dos mesures següents: en primer lloc, per mitjà de l'ampliació de l'àmbit de la cessió a una part de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i, en segon lloc, per mitjà de l'atribució a les comunitats autònomes de certes competències normatives en relació amb els tributs cedits, incloent-hi la mencionada part de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Cap de les dos mesures ressenyades tenia cabuda en el marc conformat per la LOFCA original, raó per la qual va resultar necessari introduir en este text legal —i així es va fer per la Llei Orgànica 3/1996— les modificacions que van permetre l'enquadrament adequat d'aquelles mesures en el marc general del sistema de finançament de les comunitats autònomes.

En el moment present, ja articulat el principi de coresponsabilitat fiscal, el Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes, en la reunió de 27 de juliol del 2001, també a proposta del Govern de la nació, n'ha aprovat una ampliació, raó per la qual resulta necessari dur a terme una nova reforma de la LOFCA que done cobertura legal als acords aconseguits.

L'ampliació del principi de coresponsabilitat fiscal efectiva acordada pel Consell de Política Fiscal i Financera de les Comunitats Autònomes té lloc per dos camins:

En primer lloc, obri la possibilitat de cedir a les comunitats autònomes nous tributs estatals.

En segon terme, obri també la possibilitat d'atribuir a les comunitats autònomes noves competències normatives en els tributs la cessió dels quals ja és efectiva, així com la possible assumpció per estes comunitats de competències normatives en certs tributs que, d'ara en avant, podran ser objecte de cessió.

Respecte als tributs susceptibles de ser cedits a les comunitats autònomes (article 11 LOFCA), es manté la susceptibilitat de cessió de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, de l'Impost sobre el Patrimoni, de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, de l'Impost sobre Successions i Donacions i dels Tributs sobre el Joc en els mateixos termes que es prediquen en l'actualitat.

Del catàleg de tributs susceptibles de cessió fins ara vigent, desapareix «la imposició general sobre les vendes en la fase detallista» i «els impostos sobre consums específics en la fase detallista, excepte els recaptats per mitjà de monopolis fiscals», segons pareix més recomanable que la LOFCA reculli quins tributs concrets són susceptibles de cessió, en compte de contindre una llista que agrupe gèneres de tributs susceptibles de cessió.

Apareixen com a novetats, d'un costat, la possibilitat de cedir l'Impost sobre el Valor Afegit amb caràcter parcial amb el límit màxim del 35 per 100; d'un altre, la possibilitat de cedir els Impostos Especials de Fabricació